

Sag C-60/00

Mary Carpenter
mod
Secretary of State for the Home Department

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Immigration Appeal Tribunal)

»Fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 49 EF — direktiv 73/148/EØF — statsborger i en medlemsstat, der er etableret i den pågældende medlemsstat, og som leverer tjenesteydelser til personer etableret i andre medlemsstater — opholdsret i den pågældende medlemsstat for en ægtefælle, der er statsborger i et tredjeland«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat C. Stix-Hackl fremsat den
13. september 2001 I-6282
Domstolens dom af 11. juli 2002 I-6305

Sammendrag af dom

1. *Fri udveksling af tjenesteydelser — traktatens bestemmelser — finder ikke anvendelse på en medlemsstats rent interne forhold*
(Art. 49 EF)

2. *Fri udveksling af tjenesteydelser — traktatens bestemmelser — anvendelsesområde — tjenesteydelser præsteret til modtagere, der er etableret i andre medlemsstater — omfattet — tjenesteyderens mulighed for at påberåbe sig traktatens bestemmelser over for den medlemsstat, hvor han er etableret*
(Art. 49 EF)
3. *Fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner begrundet i almene hensyn — lovlighed betinget af overholdelse af grundrettighederne — overholdelse sikret af Fællesskabets retsinstanter — hensyntagen til den europæiske menneskerettighedskonvention — retten til respekt for familielivet — beslutning om at udvise en person fra et land, hvor den pågældendes nære slægtninge bor*
(Art. 49 EF; den europæiske menneskerettighedskonvention, art. 8)
4. *Fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — statsborger i en medlemsstat, der er etableret i denne stat, og som præsterer tjenesteydelser i andre medlemsstater — afslag på opholdstilladelse for ægtefællen, der er statsborger i et tredjeland — foranstaltning, der udgør et indgreb i retten til respekt for familielivet, som er sikret ved den europæiske menneskerettighedskonvention — ulovligt — kriterium*
(Art. 49 EF; den europæiske menneskerettighedskonvention, art. 8)

1. Traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser og de forskrifter, der er vedtaget med henblik på deres gennemførelse, finder ikke anvendelse på forhold, som ikke har tilknytning til nogen af de forhold, fællesskabsrettens bestemmelser gælder for.

præsteres til modtagere, der er etableret i en anden medlemsstat.

(jf. præmis 30)

(jf. præmis 28)

2. Retten til fri udveksling af tjenesteydelser efter artikel 49 EF kan påberåbes af en tjenesteyder over for den stat, hvor han er etableret, når tjenesteydelserne
3. En medlemsstat kan kun påberåbe sig almene hensyn som begrundelse for en national foranstaltning, som kan begrænse den frie udveksling af tjenesteydelser, når denne foranstaltning er i overensstemmelse med de grundrettigheder, som Domstolen skal beskytte. I denne henseende kan en beslutning, hvorved en person nægtes indrejse i det land, hvor den pågældendes nære slægtninge bor, udgøre en indgriben i

retten til respekt for familielivet, som beskyttet ved artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention, og som er en af de grundlæggende rettigheder, som er beskyttet i fællesskabsretten. Konventionen er til hinder for en sådan indgriben, hvis en sådan beslutning ikke opfylder betingelserne i artikel 8, stk. 2, dvs. hvis den ikke er »foreskrevet ved lov«, er berettiget ud fra et eller flere legitime formål efter denne bestemmelse samt »nødvendig i et demokratisk samfund«, dvs. at den skal være berettiget ud fra tvingende samfundsmæssige hensyn og navnlig stå i et rimeligt forhold til det forfulgte formål.

(jf. præmis 40-42)

4. Artikel 49 EF skal, når den ses i lyset af den grundlæggende ret til respekt for familielivet, fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at oprindelsesmedlemsstaten for en tjenesteyder, der er etableret i denne stat, og som leverer tjenesteydelser til modtagere, der er etableret i andre medlemsstater, nægter opholdstilladelse på dens område for denne tjenesteyders ægtefælle, der er statsborger i et tredjeland, når denne beslutning, der udgør en indgriben i retten til respekt for familielivet, ikke står i et rimeligt forhold til det forfulgte formål.

(jf. præmis 45 og 46
samt domskonkl.)